

๓๖

อ ำ นั ส ง ส์

เ อ ำ ข อ ง ห อ ม ฉ ำ บ ท ำ กุ ฎี

บุคคลใดเอาของหอมทาพื้นพระคันธกุฎี ด้วยผลของ
กรรมนั้น ไม่ว่าเขาจะเกิดในชาติใด ๆ จักเป็นผู้มีกลิ่นกายหอม
ทุกชาติไป จักเป็นผู้เจริญด้วยกลิ่นคือคุณแห่งศีล จักเป็นผู้ไม่มี
อาสวะแล้วจักปรินิพพาน เพราะกรรมที่ทำไว้ดีนั้น และเพราะ
การตั้งเจตจำนงไว้

อานิสงส์เอาของหอมฉาบทาภูมิ

๓๒๒

การเกิดเป็นมนุษย์นั้นยากแสนยาก เพราะบรรดา
สรรพสัตว์ในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์บกหรือสัตว์น้ำ สัตว์มีเท้า
มากมีเท้าน้อย แม้กระทั่งสัตว์ไม่มีเท้า ล้วนมีมากกว่ามนุษย์ใน
โลกนี้หลายเท่าจนไม่อาจเปรียบเทียบได้ ฉะนั้นควรรักษาอัตรภาพ
ร่างกายของเรา ให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง และใช้การได้
ยาวนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากร่างกายเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญ
ยิ่งในการทำมาค้าขายสร้างบารมีทุกอย่าง จึงจำเป็นต้องถนอม
รักษาไว้ให้ดี อย่าเอาไปถล่มทลายด้วยอบายมุขต่างๆ ส่วนใจ
ของเรา ก็ต้องทะนุถนอมด้วยการหมั่นชำระให้บริสุทธิ์ด้วยทาน
ศีล และภาวนา นั่นคือต้องทำความดีหรือสั่งสมแต่สิ่งที่ดีไว้ในใจ
โดยเฉพาะการเจริญภาวนา เพราะจะทำให้ใจบริสุทธิ์ผ่องใส
และเป็นชีวิตที่มีคุณค่าอย่างแท้จริง

มีวาระแห่งธรรมภาษิตที่ปรากฏใน ขุททกนิกาย อปทาน
ความว่า

“พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ทรงส่องโลกให้โชติช่วง
อันมนุษย์และทวยเทพสักการะ เป็นดังพระอาทิตย์ส่องแสง
สว่างให้แก่รชน ทรงแสดงพระธรรมเทศนาในบริษัททั้งหลาย
พระองค์ทรงพร่ำสอนอย่างนี้ว่า บุคคลจะมีโภคทรัพย์มากได้
เพราะให้ทาน จะเข้าถึงสุคติได้เพราะศีล จะดับกิเลสได้
เพราะภาวนา”

อานิสงส์เอาของหอมฉาบทาทุก

๓๒๓

ทุกชีวิตที่เกิดมาล้วนมีกรรมเป็นของตน หากจะดูว่าชาติที่แล้วๆ มาบุคคลใดเป็นเช่นไร ก็ให้สังเกตดูว่า ปัจจุบันบุคคลนั้นเป็นอย่างไร เพราะนั่นคือกระจกเงาที่ทำให้สามารถมองเห็นอดีตของบุคคลนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผลในปัจจุบันย่อมขึ้นอยู่กับการประกอบเหตุในอดีต ภาพที่เราทำในวันนี้คืออดีตของวันพรุ่งนี้ และภาพที่เราทำในชาตินี้คืออดีตของชาติหน้า เราเป็นผู้ลิขิตภาพในอนาคต ฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีแต่ภาพที่ดีๆ ไว้ในใจ ให้ภาพแห่งการสร้างบารมีติดอยู่ในใจของเรา ไปทุกภพทุกชาติจนกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรมดังเช่น **พระจุฬศัณฐเถระ** ที่ท่านมีประวัติชีวิตอันงดงาม นำเอาเยี่ยงอย่าง เรื่องมีอยู่ว่า

*พระเถระรูปนี้ได้เคยบำเพ็ญกุศลในกาลของพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อนๆ ท่านได้สั่งสมบุญบารมีอันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพานไว้เป็นอันมากในภพที่ผ่านๆ มา และในกาลแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ท่านได้บังเกิดในตระกูลหนึ่ง ซึ่งสมบูรณ์ด้วยสมบัติในกรุงพาราณสี เมื่อบรรลุนิติภาวะได้ฟังธรรมในสำนักของพระบรมศาสดา ท่านมีปกติกราบนมัสการ

อานิสงส์เอาของหอมฉาบทาภูฏี

๓๒๔

พระลัมมาลัมพุทธเจ้าอยู่เสมอ ได้ถวายทาน และนำของหอมที่เกิดตามธรรมชาติ ๔ อย่าง ฉาบไล่พระคันธกุฎีของพระผู้มีพระภาคเจ้าเดือนละ ๗ ครั้ง และได้ตั้งความปรารถนาไว้ว่า ขอให้กลิ่นหอมนี้จงบังเกิดแก่สรีระของตน ในสถานที่ที่ได้ไปเกิดแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสพยากรณ์ว่า “บุรุษนี้จะดำรงอยู่จนตลอดอายุขัย จะบำเพ็ญบุญไว้เป็นอันมาก จุตีจากอัฐภาพนี้แล้วจะได้ไปบังเกิดในเทวโลก กระทำกลิ่นสรีระให้หอมฟุ้งทั่วกามา-วจรภูมิ มีนามปรากฏว่า สุคันธเทวบุตร และจะได้เสวยสมบัติใหญ่ในเทวโลก”

ครั้นมาในพุทธกาลนี้ ท่านได้บังเกิดในตระกูลที่มีโภคะมาก กลิ่นแห่งสรีระของท่านหอมฟุ้งไปทั่วเรือน และทั่วทั้งกรุงสาวัตถี มารดาบิดาของท่านจึงตั้งชื่อให้ว่า **สุคันธะ**

เมื่อครั้งที่พระบรมศาสดาเสด็จถึงกรุงสาวัตถี ท่านสุคันธะได้เห็นพระบรมศาสดา เกิดความเลื่อมใส จึงออกบวชในสำนักของพระผู้มีพระภาคเจ้า และได้บรรลุพระอรหัตตผล พร้อมด้วยปฏิสัมภิทาญาณ ๔ นับตั้งแต่วันแรกที่ท่านเกิดจนถึงวันปรินิพพาน กลิ่นหอมจากสรีระท่านหอมฟุ้งตลบอบอวลไปทุกที่ ไม่ว่าท่านจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม แม้เหล่าเทวดาก็ยังไปรยจุมพิตย และดอกไม้อ่อนทิพย์ลงถวายพระเถระ เมื่อท่านย้อนระลึกถึงภาพการสร้างบารมีในชาติที่ผ่านๆ มาของตน ก็เกิดความ

อานิสงส์เอาของหอมฉาบทาทุก

๓๒๕

โสมนัสปีติใจ ถึงกับประกาศเรื่องราวที่ตนได้บำเพ็ญบุญมาในอดีตชาติว่า

“ในภพที่นี้ พระกัลลปพุทธเจ้าผู้ทรงพระยศใหญ่ ประเสริฐกว่านักปราชญ์ทั้งหลาย ได้เสด็จอุบัติขึ้นแล้ว มีพระรัศมีล้อมรอบข้างละวา พระองค์สมบูรณ์ด้วยอนุพยัญชนะ และมีพระพุทธรูปลักษณะอันประเสริฐ ๓๒ ประการ ประกอบด้วยข่ายรัศมี ทรงยังสัตว์ให้ยินดียิ่ง

ครั้งนั้นเราเกิดในสกุลใหญ่ มีทรัพย์และธัญญาหารมากมาย เป็นที่ลี้ภัยแห่งรัตนะต่างๆ ในพระนครพาราณสี เราได้ไปเฝ้าพระองค์ผู้เป็นนายกของโลก ซึ่งประทับนั่งอยู่กับบริวารมากมาย ได้สดับอมตธรรมอันนำมาซึ่งความยินดีแห่งจิต พระพิชิตมารผู้ประเสริฐ เป็นเหมือนภูเขาอันก่อให้เกิดความยินดี มีพระหฤทัยเต็มไปด้วยพระกรุณา พระคุณปานดังสาคร มีพระเกียรติปรากฏแก่โลก

พุทธบริษัททั้งหลายฟังพระธรรมเทศนา ทำให้เกิดความชุ่มชื้นเบิกบาน ไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย มีรสเลิศประหนึ่งน้ำอมฤต เราได้สดับพระธรรมเทศนาของพระพิชิตมาร ได้ถึงพระสุคติเจ้าเป็นสรณะ นอบน้อมพระองค์ตราบนานเท่านาน ครั้งนั้น เราได้นำของหอม ๔ อย่าง ทาพื้นพระคันธ-

อานิสงส์เอาของหอมฉาบทากุฏิ

๓๒๖

กุฏิของพระมหาหมณีเดือนหนึ่ง ๗ ครั้ง โดยตั้งปณิธานว่า ขอให้
สิริระมิกกลิ่นหอม

ครั้งนั้น พระพิชิตมารได้ตรัสพยากรณ์เราผู้จะได้มีกลิ่น
หอมว่า บุคคลใดเอาของหอมทาพื้นพระคันธกุฏิ ด้วยผลของ
กรรมนั้น ไม่ว่าเขาจะเกิดในชาติใดๆ จักเป็นผู้มีกลิ่นกายหอม
ทุกชาติไป จักเป็นผู้เจริญด้วยกลิ่นคือคุณแห่งศีล จักเป็นผู้ไม่มี
อาสวะแล้วจักปรินิพพาน เพราะกรรมที่ทำไว้ดีนั้น และเพราะการ
ตั้งเจตจำนงไว้ เราละโลกไปแล้ว ได้ไปสู่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์

บัดนี้ ในภพสุดท้าย เราเกิดในสกุลอันมั่งคั่ง เมื่ออยู่ใน
ครรภ์มารดา มารดาก็จะมีกลิ่นตัวหอม และในเวลาที่เราคลอด
จากครรภ์มารดา พระนครสาวัตถีก็หอมฟุ้งเหมือนถูกรอบด้วย
กลิ่นหอมนานาชาติ ขณะนั้น ฝนดอกไม้ทิพย์อันหอมหวาน
ก็ตกลงมา กลิ่นทิพย์อันนารี نرمโยใจ และรูปมีค่ามาก หอมฟุ้ง
ไปทั่ว ไม่ว่าเราเกิดในเรือนใด เรือนนั้นเทวดาจะนำรูปและดอกไม้
ซึ่งล้วนแต่มีกลิ่นหอมและเครื่องหอมมาอบ ในเวลาที่เรายังเยาว์
พระศาสดาผู้เป็นสารathi์กนรชน ทรงแนะนำพุทธรบิรัชของ
พระองค์ แล้วเสด็จมายังพระนครสาวัตถี พร้อมด้วยพระภิกษุ-
สงฆ์ทั้งหมด

ครั้งนั้น เราได้พบพุทธานุภาพจึงออกบวช เราเจริญธรรม

อานิสงส์เอาของหอมฉาบทาทุก

๓๒๓

๔ ประการคือ คีล สมาธิ ปัญญา และวิมุตติอันยอดเยี่ยม แล้วบรรลุธรรมเป็นที่สิ้นอาสวะในคราวที่เราออกบวช และคราวที่เราเป็นพระอรหันต์ อีกทั้งครั้งเมื่อเราจักปรินิพพาน ได้มีฝนมีกลิ่นหอมตกลงมา กลิ่นสรีระอันประเสริฐของเราครอบงำจันทน์อันมีค่า ทั้งดอกจำปา และดอกกุหลาบ และเมื่อเราไปในที่ใดกลิ่นสรีระของเราจะกลบกลิ่นเหล่านี้ได้ทั้งหมด เราเผากิเลสทั้งหลายถอนภพขึ้นได้หมดแล้ว ตัดกิเลสเครื่องผูกมัดข้างตัดเชือกแล้ว เป็นผู้ไม่มีอาสวะ คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราได้ทำเสร็จแล้ว”

เราจะเห็นว่า ภาพแห่งความดีที่ทำไว้ในอดีตไม่ได้หายไปไหน ยังคงติดอยู่ในกลางใจเสมอ คุณงามความดีที่เราได้ตั้งใจทำไว้ ก็ะติดตามตัวเราไปทุกภพทุกชาติจนกระทั่งเข้าสู่พระนิพพาน เราเป็นนักสร้างบารมีจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสั่งสมแต่ภาพการสร้างบารมีทั้งดงามไว้ในใจ อย่าให้ภาพที่ไม่ดีเกิดขึ้นในใจ เพราะวาระสุดท้ายของชีวิต ตอนศึกชิงภพสรุบบดลของชีวิต เราจะได้มีแต่ภาพกรรมนิมิตที่ดี เพื่อมีสุดดีเป็นที่ไป ทุกอย่างที่เราทำไปล้วนมีผลต่อตัวเราโดยตรงทั้งสิ้น ให้ตรองให้ดีกว่าอนาคิต พุด และทำมันสั่งสมแต่คุณงามความดีไปตลอดชีวิต ชีวิตเราจะได้ปลอดภัยทั้งในโลกนี้และโลกหน้า